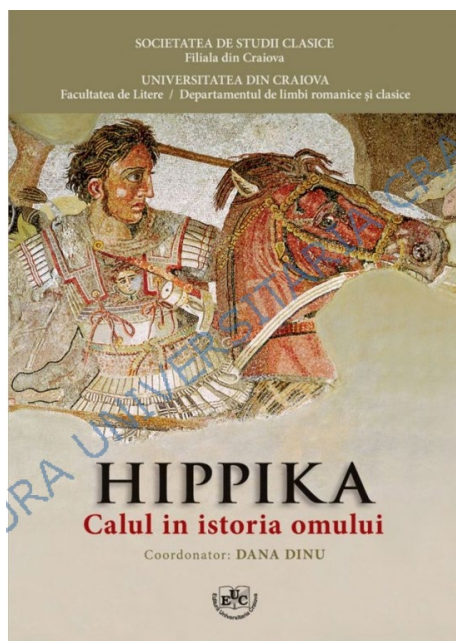

Valy-Geta Ceia

Hippika. Calul în istoria omenirii¹

Peisajul rarefiat al studiilor clasice din România este în mod admirabil compensat de frumusețea înălțimilor sale. În puținele centre universitare unde încă mai luminează făcliile antice, valoarea cercetărilor și însemnătatea lor pentru cultura noastră au, în schimb, forța capabilă să alunge sentimentul sufocant al insuficienței ozonări.

În șirul acestora se înscrie și colocviul internațional de studii clasice organizat la Facultatea de Litere a Universității din Craiova, *Receptarea Antichității greco-latine în culturile europene*. Cu determinarea, competența și, mai ales, cu însuflețirea care le caracterizează, Dana Dinu și Mădălina Strehie nu doar că au izbutit să păstreze vie această manifestare (ceea ce nu e, oricum, ușor lucru), ci și să îi confere o anvergură științifică veritabilă. Astfel, s-a

statornicit colaborarea cu universitari și cercetători de la Universitatea din Țara Bascilor și de la Universitatea Complutense din Madrid. În pragul celei de-a VIII-a ediții, Colocviul internațional *Receptarea Antichității greco-latine în culturile europene* se impune ca un adevărat for de dezbatere la care participă clasiști din diverse țări.

Rodul celei de-a VI-a ediții a manifestării clasiciste craiovene îl constituie volumul *Hippika. Calul în istoria omului* (Coordonator: Dana Dinu, Craiova, Editura Universitaria, 2014, 356 p.), ce cuprinde actele colocviului. Cu o tematică înscrisă perfect pe linia tradiției clasice, cartea stârnește interesul înainte de toate prin perspectiva de abordare integralistă, fiind un „discurs despre om și societate sub aspectul consecințelor relațiilor lor cu calul”, așa cum ne încredințează prefațatoarea Dana Dinu. Propunându-și investigarea rolului pe care l-a avut calul în istoria umanității, colocviul a izbutit să atragă atenția asupra instanțelor generatoare de sens și asupra fertilității unei căi de investigare aprioric înguste. Asociat terestrității, dar, deopotrivă, și spațiului celest, lumii subterane ori celei acvatice, calul ni se înfățișează grație studiilor volumului într-o funcționalitate foarte diversă. Totodată, rolul său social este constant subliniat în cercetările de indo-europeanistică, astfel încât nu mai surprind abordările extrem de diverse, care trasează

1. Coordonator: Dana Dinu, Craiova, Editura Universitaria, 2014.

legături incitante între om și acest animal, simbolizând viața și instinctele sale, ca și noblețea.

O incursiune în survol asupra volumului fixează diversitatea domeniilor de investigare a temei (literatură, mitologie, lingvistică, istorie, antropologie, etnologie, imagologie, sociologie, mentalități, arte plastice), a unor explorări teoretico-analitice foarte riguroase, dar și anvergura științifică a unora dintre studiile sale. Nu le voi analiza aci, nici nu le voi înșira, mă limitez, în schimb, să constat dimensiunea de adâncime a unei teme care la o privire sinoptică ne apare, cum deja am arătat, deconcertant de plată și de lipsită de propensiuni spirituale. Mai mult, termen aparținând vocabularului fundamental, ce desemnează un animal domestic, așadar, neîinvestit în mod intrinsec cu ceea ce este asimilat artisticității, acesta are forța de a contura niveluri ideatice fundamentale ale poematului – precum o relevă mai multe studii din volum – și, de asemenea, de a înlesni o privire articulată și profundă asupra instanțelor artisticității înseși. Rigiditățile de gândire ce, în continuare, ne bântuie sunt (și) astfel puternic lovite, edificându-se, în ultimă instanță, resursele inepuizabile, latente ale mării literaturii. Ceea ce devine, poate, în cele din urmă amprenta cărții *Hippika. Calul în istoria omului* e, în viziune clasică, plăcerea de a descoperi și cunoaște lumea sub inepuizabilele ei fațete sau, pur și simplu, de a recunoaște complexitatea acesteia. Iată motive, câteva, pentru care cei aplecați să răsfoiască volumul vor fi, cu fiecare pagină, tot mai acaparați de lectura acestuia.